

Mål C-235/19

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

18 mars 2019

Domstol som begär förhandsavgörande:

Court of Appeal (Förenade kungariket)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

5 mars 2019

Klagande:

United Biscuits (Pensions Trustees) Limited
United Biscuits Pension Investments Limited

Motpart:

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

TISDAG DEN 5 MARS 2019

VID COURT OF APPEAL

EFTER ÖVERKLAGANDE FRÅN HIGH COURT OF JUSTICE

CHANCERY DIVISION

REVENUE LIST

[utelämnas]

MELLAN

1 UNITED BISCUITS (PENSION TRUSTEES)

2. UNITED BISCUITS PENSION INVESTMENTS LIMITED

KLAGANDE /

SÖKANDE

- och -

THE COMMISSIONERS FOR HER MAJESTY'S REVENUE AND CUSTOMS

MOTPART/

SVARANDE

[utelämnas]

HAR FÖLJANDE BESLUT FATTATS:

1. Frågorna i bilagan nedan ska hänskjutas till Europeiska unionens domstol enligt artikel 267 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
2. Förfarandet i förevarande mål ska förklaras vilande till dess att Europeiska unionens domstol har besvarat de frågor som hänskjutits eller till dess att ett beslut att fortsätta förfarandet meddelas.
3. [utelämnas]. [instruktioner för att skicka begäran till domstolen].
4. [utelämnas]. [Orig. s. 1]

**BILAGA TILL BEGÄRAN OM FÖRHANDSAVGÖRANDE
TILL EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL**

Inledning

1. Med förevarande begäran om förhandsavgörande begär Court of Appeal of England and Wales (Civil Division) klargörande från Europeiska unionens domstol om räckvidden av undantaget i artikel 135.1 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1) (nedan kallat direktiv 2006/112) (och tidigare i artikel 13B a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter - Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 1977, s. 1) (nedan kallat sjätte direktivet)) (gemensamt nedan kallade mervärdesskattedirektiven) som föreskriver att medlemsstaterna ska undanta försäkringstransaktioner från skatteplikt.
2. Begäran om förhandsavgörande framställs inom ramen för en talan som väckts av United Biscuits (Pension Trustees) Limited och UB Pension Investments Limited mot The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (skatte- och tullförvaltningen i Förenade kungariket) (nedan kallad HMRC).

Parterna

3. United Biscuits (Pension Trustees) Limited är förvaltare för United Biscuits Pension Fund, som är ett fondfinansierat yrkespensionssystem för anställda hos United Biscuits (UK) Ltd av det slag som behandlades av EU-domstolen i målet *Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd m.fl.* (C-424/11, EU:C:2013:144).¹ [Orig. s. 2]
4. UB Pension Investments Limited var tidigare förvaltare för UB Pension Investment Fund, en kollektiv investeringsfond i vilken pensionssystemets tillgångar var investerade från 1989 till 2006.
5. De två klagandebolagen har väckt talan för sin egen och deras rättsliga föregångares räkning i egenskap av förvaltare av pensionsfonden och investeringsfonden. De två klagandena och deras rättsliga föregångare kallas nedan gemensamt förvaltarna.
6. HMRC ansvarar för uppbörd och förvaltning av mervärdesskatt i Förenade kungariket.

Bakgrund och saken i målet vid den nationella domstolen

7. Följande faktiska omständigheter ligger till grund för målet:
 - a. Talan väcktes den 18 mars 2014 av förvaltarna. De yrkar att HRMC ska återbetala belopp avseende mervärdesskatt som förvaltarna har betalat till olika investeringsförvaltare som är hänförliga till avgifter för tillhandahållande av tjänster avseende förvaltning av pensionsfonder (nedan kallade förvaltningstjänster). Talan avser tidsperioden från den 1 januari 1978 till den 30 september 2013.
 - b. De förvaltningstjänster som talan avser och som tillhandahållits till förvaltarna består av förvaltning av investeringar för förvaltarnas räkning. Investeringsförvaltarna har inte ingått något avtal med förvaltarna om att utge någon form av ersättning om ett försäkringsfall inträffar.
 - c. Investeringsförvaltarna omfattar både företag som har tillstånd att bedriva försäkringsverksamhet enligt UK Insurance Companies Act i den lydelse som var gällande vid den relevanta tidpunkten (nedan kallade försäkringsgivare) och företag som inte har ett sådant tillstånd (nedan kallade icke-försäkringsgivare) men som trots detta har tillstånd från

¹ I målet *Wheels* fastställde EU-domstolen att tillhandahållande av tjänsterna i det målet inte var undantagna från mervärdesskatteplikt i egenskap av förvaltning av en särskild investeringsfond i den mening som avses i artikel 13.B d punkt 6 i sjätte direktivet och artikel 135.1 g i mervärdesskattedirektivet, även om inget argument åberopades med avseende på undantaget i artikel 135.1 a.

relevanta finansiella tillsynsmyndigheter att tillhandahålla de aktuella förvaltningstjänsterna. Denna talan avser frågan huruvida icke-försäringsgivares tillhandahållande av förvaltningstjänster var föremål för mervärdesskatt eller om sådana tillhandahållanden var försäkringstransaktioner i den mening som avses i mervärdesskattedirektiven och således undantagna från mervärdesskatt.

- d. Den relevanta nationella lagstiftningen som införlivar undantaget för försäkringstransaktioner enligt artikel 13B a i sjätte direktivet och artikel 135.1 a i direktiv 2006/112 återges i punkt 14 och följande punkter nedan. **[Orig. s. 3]**

Under tidsperioden som talan avser har HMRC tillämpat nämnda nationella bestämmelser på följande sätt (såvitt avser förvaltningstjänsterna som är föremålet för förevarande tvist).

- i. Tillhandahållande av förvaltningstjänster till förmånsbestämda pensionsfonder av icke-försäringsgivare var mervärdesskattepliktiga till normalskattesatsen.
 - ii. Tillhandahållande av förvaltningstjänster till förmånsbestämda pensionsfonder av försäringsgivare² behandlades som undantagna från mervärdesskatt.
- e. Förvaltarna har gjort gällande att förvaltningstjänsterna ska undantas från mervärdesskatteplikt i egenskap av försäkringstransaktioner i den mening som avses i artikel 135.1 a i direktiv 2006/112 (och tidigare artikel 13B a i sjätte direktivet). Närmare bestämt:
- i. tillhandahållande av förvaltningstjänsterna av både försäringsgivare och icke-försäringsgivare var ett tillhandahållande som utgjorde en försäkringstransaktion i den mening som avses i försäkringsdirektiven (se punkterna 16–19 nedan),
 - ii. i andra hand utgjorde tillhandahållande av förvaltningstjänster av en försäringsgivare en försäkringstransaktion i den mening som avses i försäkringsdirektiven och som på den grunden var undantagen från mervärdesskatt, och att det under dessa omständigheter, i enlighet med

² Innan den 1 januari 2005 var den olika behandlingen i mervärdesskattehänseende av förvaltningstjänster som tillhandahölls av (i) försäringsgivare och (ii) icke-försäringsgivare i överensstämmelse med nationell lagstiftning, enligt vilken undantaget från skatteplikt endast gällde för försäkringstransaktioner från tjänsteleverantörer som var auktoriserade som försäringsgivare. Efter att den ändrade nationella lagstiftningen trädde i kraft den 1 januari 2005 upphävdes begränsningen för undantaget från skatteplikt för försäkringstransaktioner på grundval av leverantörens status, vilket innebar att en sådan särbehandling inte längre följde av nationell lagstiftning. I praktiken fortsatte emellertid HMRC att under hela tidsperioden som förvaltarnas talan avser att behandla tillhandahållanden av förvaltningstjänster som undantagna från skatteplikt när de tillhandahölls av försäringsgivare.

principen om skatteneutralitet, var nödvändigt att skattemässigt behandla förvaltningstjänster som tillhandahölls av icke-försäkringsgivare på samma sätt.

- f. Förvaltarna har således gjort gällande att förvaltningstjänsterna borde ha varit undantagna från mervärdesskatt, men att nationell lagstiftning såsom den tillämpades och/eller tolkades av HMRC under hela den aktuella tidsperioden inte föreskrev ett sådant undantag avseende förvaltningstjänster som tillhandahålls av icke-försäkringsgivare som krävs enligt mervärdesskattedirektiven. **[Orig. s. 4]**
 - g. HMRC har i huvudsak gjort gällande att icke-försäkringsgivarnas tillhandahållande inte utgjorde försäkringstransaktioner i den mening som avses i mervärdesskattedirektiven och inte omfattades av ett undantag enligt nämnda direktiv, och att mervärdesskatt således var utkrävbar för tillhandahållandet av förvaltningstjänsterna. Vidare har HMRC gjort gällande att deras historiska behandling av förvaltningstjänster av försäkringsgivare som sådana tillhandahållanden av försäkring som är undantagna från skatteplikt var felaktig och att sådana tillhandahållanden skulle ha ansetts vara skattepliktiga (i fall då tillhandahållandet inte avsåg en särskild investeringsfond).
8. Förvaltarna begär återbetalning av belopp som betalats som mervärdesskatt direkt från HMRC, där förvaltarna har gjort gällande att:
 - a. de felaktigt har betalat mervärdesskatt till tjänsteleverantörer som är icke-försäkringsgivare,
 - b. de omfattas av ett undantag med direkt effekt och således har rätt till återbetalning av överskjutande ingående mervärdesskatt,
 - c. det i praktiken vore omöjligt eller orimligt svårt att kräva återbetalning av tjänsteleverantörerna som är icke-försäkringsgivare, eftersom förvaltarna inte har någon rätt gentemot dessa leverantörer enligt nationell rätt, och
 - d. att de således har rätt att kräva återbetalning av överskjutande ingående mervärdesskatt direkt från HMRC.
 9. HMRC invänder att förvaltarna inte har rätt till återbetalning och har till stöd för sin invändning åberopat unionsrätt och nationell lagstiftning som saknar relevans för förevarande begäran om förhandsavgörande.
 10. Genom dom av den 30 november 2017 ogillade High Court förvaltarnas talan och slog (bland annat) fast att förvaltningstjänsterna som tillhandahållits av icke-försäkringsgivare inte var undantagna från mervärdesskatteplikt under den relevanta tidsperioden (se punkterna 35–100 i domen som meddelades av ordförande Warren) och att det inte är nödvändigt att hänskjuta en begäran till

EU-domstolen i denna fråga, vilken High Court konstaterade uppfyllde villkoren för en *acte clair* (se punkterna 101–104 och 245 i nämnda dom).

11. Förvaltarna överklagade High Courts dom till Court of Appeal.
12. Efter muntlig förhandling den 19 och 20 februari 2019 beslutade Court of Appeal att förklara förfarandet vilande och begära förhandsavgörande från EU-domstolen med avseende på [**Orig. s. 5**] frågan huruvida förvaltningstjänsterna som tillhandahållits av icke-försäkringsgivare är undantagna från mervärdesskatt enligt unionsrätten.
13. Den nationella domstolen har ännu inte fastställt huruvida de faktiska omständigheterna såvitt avser om förvaltningstjänsterna som tillhandahållits av försäkringsgivare och icke-försäkringsgivare var av samma art eller är tillräckligt lika med avseende på principen om skattemässig neutralitet (se punkterna 93–99 i ordförande Warrens dom).

Tillämplig lagstiftning

(a) Unionsrätt

Mervärdesskatt

14. Förevarande förfarande avser tidsperioder som omfattas av tillämpningsområdet för både sjätte direktivet och direktiv 2006/112, men de tillämpliga bestämmelserna i båda direktiven är identiska i materiellt hänseende.
15. Artikel 135.1 a i direktiv 2006/112 (tidigare artikel 13B a i sjätte direktivet) föreskriver att medlemsstaterna ska undanta följande från skatteplikt:

”a) Försäkrings- och återförsäkringstransaktioner, inbegripet tjänster med anknytning till sådana transaktioner som utförs av försäkringsmäklare och försäkringsagenter.”

Försäkring

16. Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, 1973, s. 3), i dess ändrade lydelse enligt rådets direktiv (84/641/EEG) av den 10 december 1984 (EGT L 339, 1984, s. 21) (nedan kallat första direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring), som innehåller en uppdelning av försäkringar i klasserna direkt försäkring eller olycksfallsförsäkring (artikel 1.3, bilagan) och föreskriver ett undantag från dess räckvidd för vissa slag av försäkring (artikel 2.1). Förvaltning av pensionsfonder omfattades inte av försäkringsklasserna eller av de slag av försäkring som är undantagna. Artikel 8.1 b i första direktivet om annan direkt

försäkring än livförsäkring föreskrev att ett auktoriserat försäkringsbolag ska ”begränsa sin näringsverksamhet till försäkringsområdet och sådan verksamhet som är direkt anknuten till detta område med uteslutande av all annan affärsverksamhet”. [Orig. s. 6]

17. Rådets första direktiv 79/267/EEG av den 5 mars 1979 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse (EGT L 63, 1979, s. 1) (första direktivet om livförsäkring) omfattade långsiktig försäkringsverksamhet (det vill säga utanför tillämpningsområdet för första direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring). I ”direkt försäkringsverksamhet” som omfattas av första direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring, inkluderas enligt artikel 1.2 ”förvaltning av pensionsfonder” som en ”verksamhetsform”. Detta är även en av försäkringsklasserna i punkt VII i bilagan.

- a. Artikel 1 i det första direktivet om livförsäkring föreskriver följande:

”Detta direktiv rör rätten att starta och driva självständig direkt försäkringsverksamhet, utövad av försäkringsföretag etablerade i en medlemsstat eller som önskar etablera sig där, avseende de former av verksamhet som anges nedan.

1. Följande försäkringsformer, när dessa grundar sig på avtal:

a) Livförsäkring, dvs. försäkring som omfattar särskilt kapitalförsäkring för livsfall och/eller dödsfall, livförsäkring med återbetalning av erlagda premier, tontiner, försäkring som utfaller vid äktenskaps ingående och försäkring som utfaller vid födelsen.

b) Livräntor.

c) Tilläggsförsäkring som meddelas av livförsäkringsföretag, särskilt försäkring mot personskada inklusive arbetsoförmåga, försäkring mot dödsfall på grund av olyckshändelse och försäkring mot invaliditet förorsakad av olyckshändelse eller sjukdom, i de fall sådan försäkring tecknas som tillägg till livförsäkring.

d) Det slags permanent, inte uppsägningsbar sjukförsäkring som finns i Irland och i Storbritannien (”permanent health insurance not subject to cancellation”).

2. Följande verksamhetsformer, när dessa grundar sig på avtal och i den utsträckning de är föremål för tillsyn av de administrativa myndigheter som svarar för tillsynen av privat försäkringsverksamhet och om verksamheten är auktoriserad i vederbörande land:

- a) Tontiner, som innebär inrättande av medlemssammanslutningar för gemensam kapitalisering av bidragen och för fördelning av därigenom uppbyggda medel bland de överlevande eller förmånstagare till den avlidne.
- ...
- c) Förvaltning av pensionsfonder, dvs. verksamhet som för ifrågavarande företag består i att förvalta investeringar, speciellt av tillgångar för täckning av reserverna i de verksamhetsenheter som svarar för betalningar vid dödsfall, under försäkringstagarnas livstid eller i händelse av nedläggning eller inskränkning av verksamhetskälla.
- d) Verksamhet som avses i c, när den är förenad med försäkring för värdesäkring av kapital eller betalning av minimiränta.”
- b. Artikel 8.1 b föreskriver att ett auktoriserat försäkringsföretag ska ”begränsa sin affärsverksamhet till verksamhet som avses i detta direktiv och sådan verksamhet som är direkt anknuten till denna, med uteslutande av all annan affärsverksamhet”.
- c. I punkt VII i bilagan har ”förvaltning av pensionsfonder som avses i artikel 1.2 c och d” tagits upp som en av försäkringsklasserna.
18. Det första direktivet om livförsäkring upphävdes och ersattes den 19 december 2002 av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring (konsoliderade direktivet om livförsäkring). Även i detta direktiv definierades ”förvaltning av pensionsfonder” (närmare bestämt som en ”verksamhetsform”) i dess artikel 2.2. I direktivet klassificerades förvaltning av pensionsfonder som en försäkringsklass i dess bilaga 1 punkt VII.
19. Det konsoliderade direktivet om livförsäkring upphävdes och ersattes den 1 januari 2016 av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 2009, s. 1) (nedan kallat Solvens II-direktivet). Även i detta direktiv klassas förvaltning av pensionsfonder som en av de reglerade ”livförsäkringsverksamheterna” (som en ”verksamhetsform”) och även som en ”försäkringsklass” enligt bilaga II punkt VII i Solvens II-direktivet.

(b) Nationell rätt

Mervärdesskatt

20. Enligt tabell 5 grupp 2 punkt 1 i Finance Act 1972 (1972 års finanslag) i dess ändrade lydelse enligt VAT (Insurance) Order 1977 (1977 års förordning om mervärdesskatt på försäkring) som var i kraft från den 1 januari 1978 till den 31 december 1981 undantogs följande från skatteplikt:

”Tillhandahållande av försäkring och återförsäkring av auktoriserade försäkringsgivare i den mening som avses i avsnitt 2–9 i Insurance Companies Act 1974” [Orig. s. 8]

21. Två villkor behövde således vara uppfyllda för att undantaget skulle vara tillämpligt: a) det första avser vilken typ av tjänst det är fråga om, närmare bestämt försäkring/återförsäkring, och b) det andra avser huruvida leverantören var auktoriserad som försäkringsgivare enligt Insurance Companies Act 1974 (1974 års lag om försäkringsföretag).

22. Med verkan från den 1 januari 1982 omformulerades undantaget från mervärdesskatt (genom 1977 års förordning om mervärdesskatt på försäkring) till följande:

”Tillhandahållande av försäkring och återförsäkring av personer som erhållit tillstånd att bedriva försäkringsverksamhet i enlighet med avsnitt 2 i Insurance Companies Act 1981”

23. Den ändrade bestämmelsen i tabell 5 grupp 2 punkt 1 i 1972 års finanslag återinfördes i samma form i tabell 6 grupp 2 punkt 1 i Value Added Tax Act 1983 (VATA 1983) (1983 års lag om mervärdesskatt) som trädde i kraft den 1 januari 1983.

24. Med verkan från den 1 december 1990 ändrades VATA 1983 genom Value Added Tax (Insurance) Order 1990 (1990 års förordning om mervärdesskatt på försäkring) till följande:

”Tillhandahållande av försäkring och återförsäkring av

a) en person som har tillstånd att bedriva försäkringsverksamhet i enlighet med avsnitt 2 i Insurance Companies Act 1982, eller

b) en försäkringsgivare utanför Förenade kungariket som försäkrar mot risker eller andra omständigheter som anges i tabell 1 och 2 i Insurance Companies Act 1982.”

25. Bestämmelsen i tabell 6 grupp 2 punkt 1 i VATA 1983 återinfördes i tabell 9 grupp 2 punkt 1 i Value Added Tax Act 1994 (VATA 1994) (1994 års lag om mervärdesskatt) som trädde i kraft den 1 september 1994.

26. Bestämmelsen förblev oförändrad fram till den 18 mars 1997 då punkt 1 (genom avsnitt 38 i 1997 års finanslag) ändrades till följande:

”Tillhandahållande av försäkring och återförsäkring av en person som tillhandahåller sådan inom ramen för

a) försäkringsverksamhet som denne är auktoriserad att bedriva enligt avsnitt 3 eller 4 i Insurance Companies Act 1982, eller

b) verksamhet som denne inte behöver sådan auktorisation för enligt avsnitt 2 i nämnda lag.” [Orig. s. 9]

27. Med verkan från den 1 december 2001 upphävdes 1982 års lag om försäkringsföretag genom Financial Services and Markets Act 2000 (Consequential Amendments and Repeals) Order 2001 (2001 års förordning om ändring av 2000 års lag om finansiella tjänster och marknader) som en del av reformerna av regelverket som upprättats genom Financial Services and Markets Act 2000 (2000 års lag om finansiella tjänster och marknader). Genom 2001 års ändringsförordning ändrades tabell 9 grupp 2 punkterna 1 och 2 i VATA 1994 till följande:

”1 Tillhandahållande av försäkring eller återförsäkring inom ramen för försäkringsverksamhet av

- a) en person som har tillstånd att ingå eller fullgöra försäkringsavtal enligt del 4 i Financial Services and Markets Act 2000,*
- b) en person som omfattas av ett undantag med avseende på ingående eller fullgörelse av försäkringsavtal enligt avsnitt 38 i nämnda lag (och som följaktligen har rätt att ingå eller fullgöra försäkringsavtal utan att bryta mot det allmänna förbudet),*
- c) en person som bedriver försäkringsmarknadsverksamhet,*
- d) en person (som inte omfattas av punkt a) som behöver tillstånd för att ingå eller fullgöra*
 - i) ett försäkringsavtal enligt vilket förmånerna som denna person utfäst endast eller i huvudsak avser serviceförmåner vid en olycka med eller haveri av ett fordon, eller*
 - ii) ett avtal inom ramen för koassuransverksamhet inom gemenskapen,*

utan hinder av vem personen är som utför denna verksamhet.

2 Tillhandahållande av en försäkringsgivare eller återförsäkringsgivare utanför Förenade kungariket av

- a) försäkring mot de risker eller andra omständigheter som anges i bilagan till första direktivet om annan försäkring än livförsäkring eller i bilagan till första direktivet om livförsäkring, eller*
- b) återförsäkring av någon av dessa risker eller andra omständigheter.”*

28. 2001 års ändringsförordning införde även följande anmärkningar i tabell 9 grupp 2 i VATA 1994:

”A1) Vid tillämpning av punkt 1 avses med

koassuransverksamhet inom gemenskapen *samma sak som i rådets direktiv 78/473/EEG av den 30 maj 1978 om samordning av lagar [Orig. s. 10] och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen,*

försäkringsverksamhet *rörelse som består i att ingå och fullgöra försäkringsavtal,*

försäkringsmarknadsverksamhet *samma sak som anges i avsnitt 316.3 i Financial Services and Markets Act 2000.*

B1) Hänvisningar

a) i punkterna 1 och 4 om försäkringsavtal, och

b) i punkt 1 och anmärkning A1 om ingående och fullgörelse av försäkringsavtal

ska läsas i förening med avsnitt 22 i Financial Services and Markets Act 2000, eventuella tillämpliga förordningar som utfärdats enligt nämnda bestämmelse, och tabell 2 i nämnda lag.

C1) I punkt 2 avses med

a) första direktivet om annan försäkring än livförsäkring *rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring,*

b) första direktivet om livförsäkring *rådets första direktiv 79/267/EEG av den 5 mars 1979 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse.”*

29. VAT (Insurance) Order 2004 (2004 års förordning om mervärdesskatt på försäkring) som trädde i kraft den 1 januari 2005 ersatte tabell 9 grupp 2 punkterna 1–3 VATA 1994 med följande undantag från skatteplikt:

”1 Försäkringstransaktioner och återförsäkringstransaktioner”

30. Även anmärkningarna A1, B1, C1 i grupp 2 upphävdes genom nämnda förordning.

Försäkring

31. Under tidsperioden som omfattas av förevarande talan och såvitt det är relevant, var effekten av nationell lagstiftning avseende auktorisering av försäkringsföretag

att tillhandahållande av förvaltningstjänster, inklusive till förmånsbestämda pensionsfonder, utgjorde en klass av försäkringsverksamhet när den utfördes av en försäkringsgivare som annars bedrev försäkringsverksamhet. En auktoriserad försäkringsgivare i Förenade kungariket var således ”föremål för tillsyn av de [Orig. s. 11] administrativa myndigheter som svarar för tillsynen av privat försäkringsverksamhet” i den mening som avses i artikel 1.2 i första direktivet om livförsäkring.

32. En icke-försäkringsgivare behövde inte auktorisering som en försäkringsgivare för att tillhandahålla förvaltningstjänster, inklusive till förmånsbestämda pensionsfonder. En icke-försäkringsgivare behövde dock auktorisation att tillhandahålla dessa tjänster enligt annan lagstiftning.

Parternas argument

33. EU-domstolen kommer naturligtvis att få detaljerade synpunkter från båda parter. Nedan följer en kortfattad sammanfattning av de argument som parterna i huvudsak framfört inför Court of Appeal som ytterligare bakgrund.

Förvaltarnas argument i huvudsak

34. Förvaltarna har i huvudsak gjort gällande följande:
- a. Tillhandahållande av försäkring är undantagen från mervärdesskatt enligt unionsrätten. Undantaget för försäkringstransaktioner har direkt effekt mellan skattskyldiga och HMRC.
 - b. Tillhandahållande av förvaltningstjänster ska behandlas som en klass av försäkringsverksamhet och/eller en försäkringsverksamhet i den mening som avses i första direktivet om livförsäkring och systemet som upprättats genom unionens försäkringsdirektiv. Följaktligen utgör sådana tjänster en försäkringsverksamhet i den mening som avses i unionsrätten. I vart fall ska tillhandahållande av förvaltningstjänster av en försäkringsgivare behandlas som eller anses utgöra försäkring i den mening som avses i unionsrätten.
 - c. Vid beaktande av syftet med och omfattningen av undantaget från skatteplikt för försäkringstransaktioner, ska detta begrepp ges en självständig tolkning som är tillämplig i alla medlemsstater. Det följer av EU-domstolens fasta praxis (se målet CPP (C-349/96, EU:C:1999:93), punkt 18, och målet Skandia (C-240/99 EU:C:2001:140), punkt 30) att utgångspunkten för varje analys av vad som ska anses utgöra försäkring är försäkringsdirektiven, vilket omfattar det första direktivet om livförsäkring (i dess ändrade lydelse). Begreppet försäkring ska således ges samma självständiga tolkning som i försäkringsdirektivet, [Orig. s. 12] nämligen att förvaltningstjänster är en typ av försäkringsverksamhet eller en klass av försäkringsverksamhet.

- d. När tillhandahållandet anses som en form av försäkringstransaktion så är den undantagen oberoende av leverantörens status. Tillhandahållande av förvaltningstjänster till förvaltarna borde således ha varit obligatoriskt undantagna i Förenade kungariket.
- e. I andra hand leder en tillämpning av principen om skatteneutralitet till samma slutsats, eftersom tillhandahållande av förvaltningstjänsterna av en försäkringsgivare ska behandlas som eller anses vara försäkring i den mening som avses i unionsrätten. Följaktligen ska, om sådana tjänster som tillhandahålls av försäkringsgivare är undantagna från mervärdesskatt, tillhandahållande av samma eller liknande förvaltningstjänster av icke-försäkringsgivare också vara undantagna.³

HMRC:s argument i huvudsak

35. HMRC har i huvudsak gjort gällande följande:

- a. Förvaltningstjänsterna som tillhandahölls av icke-försäkringsgivare var inte försäkringstransaktioner i den mening som avses i undantaget i artikel 13B a i sjätte direktivet och artikel 135.1 a i direktiv 2006/112.
- b. Detta begrepp utgör ett självständigt unionsrättsligt begrepp och ska ges en strikt tolkning i likhet med alla undantag.⁴ De aktuella transaktionerna saknar de väsentliga kännetecknen hos försäkringstransaktioner. I en serie på åtta mål som inleddes med CPP har domstolen upprepade gånger fastställt att ”en försäkringstransaktion, enligt en allmän uppfattning, [kännetecknas] av att en försäkringsgivare åtar sig att, mot förskotts betalning av en premie, tillhandahålla försäkringstagaren den prestation som parterna kom överens om när avtalet ingicks, för det fall försäkringsrisken skulle förverkligas.”⁵
[Orig. s. 13]
- c. I åtminstone två av dessa mål slog domstolen fast att det i fall då en part som utför alla funktioner hos en försäkringsgivare förutom att åta sig risken att ett försäkringsfall inträder enligt ett avtal om skadeersättning, inte är fråga

³ Förvaltarna har medgett att om tillhandahållande av förvaltningstjänster av försäkringsgivare inte var undantagna på korrekt sätt, så är skattemässig neutralitet irrelevant och att förvaltarna då inte kan åberopa – vad som enligt denna hypotes vore – HMRC:s tidigare felaktiga beviljande av undantag för sådana förvaltningstjänster av försäkringsgivare.

⁴ CPP, C-349/96, EU:C:1999:93, punkt 15, Skandia, C-240/99 EU:C:2001:140, punkt 32.

⁵ CPP, C-349/96, EU:C:1999:93, punkt 17; Skandia, C-240/99 EU:C:2001:140, punkt 37; Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, punkt 39; kommissionen mot Grekland, C-13/06, EU:C:2006:765, punkt 10; Swiss Re Germany Holding, C-242/08, EU:C:2009:64, punkt 34; BGZ Leasing, C- 224111, EU:C:2013:15, punkt 58; Mapjre, C-584/13, EU:C:2015:488, punkt 28; Aspiro, C-40/15, EU:C:2016:172, punkt 22.

- om försäkringstransaktioner i den mening som avses i undantaget från mervärdesskatt.⁶
- d. Dessa väsentliga kännetecken är inte för handen i transaktionerna i förevarande fall: det är otvistigt mellan parterna att leverantörerna av förvaltningstjänster inte tillhandahåller någon ersättning för skada till förvaltarna och inte har ett avtalsförhållande med någon person vars risk övertas av en försäkring, det vill säga en försäkringstagare. Följaktligen omfattas de aktuella transaktionerna inte av undantaget.
 - e. Den rättspraxis som förvaltarna hänvisar till påverkar inte denna bedömning. EU-domstolens hänvisning till första direktivet om livförsäkring (i dess ändrade lydelse) i målet CPP var i fråga om huruvida försäkring kunde omfatta tillhandahållande av tjänster som består av serviceförmåner i stället för kontanta medel vid ett försäkringsfall. Första direktivet om livförsäkring omfattar även ”verksamhetsformer” oavsett huruvida de är hänförliga till försäkringstransaktioner (i den mening som avses i undantaget från mervärdesskatt) för att möjliggöra för en auktoriserad försäkringsgivare att bedriva den typen av verksamhet som en del av sin försäkringsverksamhet. I målet Skandia godtog EU-domstolen inte argumentet att en försäkringstransaktion var tillräckligt för att omfatta reglerad verksamhet som inte har de väsentliga egenskaper som fastställdes i målet CPP.
 - f. Det finns inga fall där EU-domstolen har avvikit från den väsentliga betydelsen av försäkringstransaktionen såsom den fastställdes i målet CPP, varken med hänvisning till försäkringsdirektiven eller i något annat avseende.
 - g. Omfattningen av undantaget för försäkringar regleras på ett exklusivt och uttömmande sätt i mervärdesskattedirektiven. Undantaget kan inte utvidgas med hänvisning till principen om skatteneutralitet (se domen Aspiro, punkt 31). Inte heller kan någon till sin egen förmån åberopa en olaglig åtgärd som har gynnat någon annan (domen Rank Group, C-259/10 [**Orig. s. 14**] och C-260/10, EU:C:2011:719, punkt 62) (vilket förvaltarna inte har bestridit).

Skälen till att förhandsavgörande begärs

36. Court of Appeal anser att tolkningen och tillämpningen av artikel 135.1 a i mervärdesskattedirektivet och dess förhållande till det första direktivet om livförsäkring (i dess ändrade lydelse) inte uppfyller villkoren för en *acte clair* i förevarande fall.

⁶ Skandia, C-240/99, EU:C:2001:140; Aspiro, C-40/1S ECLI:EU:C:2016:172.

37. Följaktligen anser Court of Appeal att det är nödvändigt att begära förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol avseende frågan nedan för att kunna avgöra målet.

Frågan som har hänskjutits för förhandsavgörande

38. Är tillhandahållanden av sådana förvaltningstjänster som tillhandahålls till förvaltarna av (a) försäkringsgivare och/eller (b) icke-försäkringsgivare att anse som försäkringstransaktioner i den mening som avses i artikel 135.1 a i mervärdesskattedirektivet (tidigare artikel 13B a i sjätte direktivet)?

[utelämnas]

ARBETS-DOKUMENT